

SANDRA MOES: 'HOEVE BEESTENSPUL LIEP ALS EEN RODE DRAAD DOOR MIJN LEVEN'

ALPHEN - 'HONDEN HEBBEN EEN BAAS, KATTEN PERSONEEL' IS EEN TEGELTJESWIJSHEID DIE KENNERS ZULLEN BEAMEN. ZOALS GEBOREN DIERENLIEFHEBBER SANDRA MOES, DIE ALLES WEET VAN HONDEN- EN KATTENMANIEREN. NIET ALLEEN DOORDAT ZE OOI T NEËRLANDS JONGSTE GEDIPLOMEERDE HONDENTRIMSTER WAS, MAAR ZEKER OOK ALS EIGENAAR VAN DIERENHOTEL HOEVE BEESTENSPUL. HIER VERZORGDE DE ALPHENSE ZEVEN DAGEN PER WEEK HONDEN EN KATTEN UIT HET HELE LAND. DE RECENTE VERKOOP VAN HET HOTEL WAS EEN BEWUSTE KEUZE, MAAR MOET NOG WENNEN.

Door Jolanda van Luinen

OVER VERANTWOORDELIJKHEID

Om bij het begin te beginnen: hoe was jij als kind met dieren?

„Ik heb er altijd wat mee gehad. Al voor mijn geboorte hadden we hond Maxi, met wie ik opgegroeid ben. Toch wilde ik als 8-jarige ook graag een kat, maar dat mocht niet van mijn ouders. Dus heb ik er zelf een geregeld; Croost werd via een briefje in de supermarkt aangeboden en ik kon hem zo ophalen. Gelukkig mocht ik 'm houden. En op mijn 10de kreeg ik mijn eerste echte eigen hond: Terry. De liefde en het zorgen voor dieren zat er dus al jong in. Het liefst wilde ik een dierenarts worden zoals James Herriot, uit de televisieserie. Al wist ik natuurlijk wel dat het er bij moderne dierenartsen niet zo aan toeging. Sowieso zat het er met mijn schoolopleiding – ik deed op het Bospark LHNO – niet in dat ik dierenarts zou worden.”

Hoe kwam je met die opleiding terecht bij het dierenhotel?

„Op mijn 13de kwam ik er voor het eerst om te vragen of eigenaren Peter en Ria Broekhof een stageplek voor me hadden. Voor school liep ik namelijk een administratieve stage, maar dat was niet echt iets voor mij. Bij Beestenspul de honden en katten verzorgen en verblijven schoonmaken, bleek veel beter bij me te passen. Na mijn stage bleef ik er werken als weekendkracht. Op mijn 15de haalde ik m'n schooldiploma, waarna ik nog een jaartje de huishoudschool deed. Ik was in die tijd een echte puber en wist niet wat ik na dat schooljaar moest doen. Peter en Ria hadden echter alle vertrouwen in mij. Zo was ik pas 16 jaar toen zij met vakantie gingen en mij lieten oppassen op de dieren. Vol zelfvertrouwen besloot ik daarna de opleiding voor hondentrimmer te volgen. Met resultaat: op mijn 17de werd ik de jongste eigenaar van een hondentrimsalon. Eerst vanuit de schuur bij mijn moeder aan de Jan Nieuwenhuyzenstraat, later aan de Korte Conradstraat. In de tien jaar dat ik een hondentrimsalon had, had ik er volop werk aan. Ondertussen liep Beestenspul als een rode draad door mijn leven. Zonder dat werk was ik vast heel anders terechtgekomen.”

Sandra tussen een aantal eigen dieren: beauceron genaamd Boet, borderterriërs Mees en Kee plus 'Rietveldse poes' Herman.

Foto: Wil Kokelaar

OVER WENNEN

Je hondentrimsalon liep goed. Hoe werd je dan eigenaar van Beestenspul?

„De vorige eigenaren waren inmiddels 50 jaar geworden en wilden Hoeve Beestenspul verkopen. Ik was ondertussen 28 en kwam er al m'n halve leven. Daarom hebben ze het hotel met woonboerderij in 2000 eerst aan mij aangeboden. Dat vond ik hartstikke mooi, dus namen mijn vriend René en ik – na veel wikken en wegen – het aanbod aan. Hoewel we er dus goed over nagedacht hadden, was het na de overname wel wennen dat ik vanaf toen alle verantwoordelijkheid had. Het eerste jaar heb ik het zo goed als alleen gedaan. René heeft en had zijn eigen bedrijf en deed daarnaast voor Beestenspul de administratie en klussen. Toen na een jaar de kop van de financiën eraf was, konden we ons medewerkers veroorloven. Allemaal wereldmeiden, waarvan er een stel nu nog bij Beestenspul werkt.”

„Onze gasten bleven voor langere tijd – bijvoorbeeld als hun baasjes naar het ziekenhuis, op zakenreis of vakantie gingen – maar we hadden ook een hondencrèche voor dagopvang. Deze honden werden 's ochtends gebracht en 's avonds opgehaald. In de tussentijd kregen ze van ons aandacht en werden ze uitgelaten. Een dagopvang voor katten, daar is nooit vraag naar geweest. Zolang zij een kattenbak en kattenluik hebben, vermaken ze zich best op de dag alleen thuis. Wanneer zij wel hier kwamen om te logeren,

liet ik ze eerst in een eigen hokje wennen. Nadat ze wat hadden gegeten en op de bak waren geweest, ging het deurtje open naar het groepsverblijf. Omdat niemand daar een eigen territorium had, ging dat altijd goed. Voor de katten hadden we een huiselijke sfeer gecreëerd met een tafel, stoelen, hangmatjes, TV en aan de muur ligplanken. Aan de meeste honden is zoiets niet besteed; die slopen het hele interieur. Honden zijn dan wel roedeldieren, maar met twee dominante bij elkaar moet je elke dag de dierenarts bellen. Gelukkig had ik daar goed kijk op en kon ik leuke combinaties maken. Nog een verschil tussen de twee diersoorten: katten kwamen soms binnen met stress, terwijl honden na hun eerste verblijf meestal blij binnenkwamen.”

Over slopen gesproken: dat hebben jullie zelf ook nog gedaan, toch?

„Dat klopt. Toen we het dierenhotel van de oprichters kochten, was de gemeente bezig het bestemmingsplan Buitengebied te vernieuwen. In de loop van deze procedure bleek dat onze milieuvergunning niet meer van die tijd was. Om aan de verscherpte regels en eisen te kunnen voldoen, bleek dat we ons terrein volledig opnieuw moesten inrichten. Dat hebben we dan in 2005 gedaan, maar wel zoals we zelf wilden: een dierenhotel met een voor de gasten zo optimaal mogelijke huisvesting. Dus geen lange rij aparte kennels, maar groepshuisvesting in riante verblijven. Wij zaten daarmee ver boven de mi-

nimale eisen die gelden voor de verblijven. Dat maakt onder andere het verschil tussen een dierenhotel en een dierenpension.”

Zijn jullie misschien nog op leuke manieren in het nieuws geweest?

„Zeker! Zoals met de opnames van de 13-delige televisieserie Puppy Patrol voor Nickelodeon, waarvoor Beestenspul de hoofdlocatie was. Een idee van producent Annemarie Mooren, die in de regio woont en een keer voorbij fietste. De draaidagen – vier per aflevering, waarvan één of twee bij ons – duurden van 7.00 tot 21.00 uur. De eerste keer vroeg ik me af waaraan we begonnen waren; zoveel mensen op het erf. En onze kantine werd met verf en nieuwe tegeltjes omgebouwd tot de woonkeuken van de televisiefamilie. Eind maart hebben ze de laatste aflevering bij ons opgenomen. Daarna – ook naar aanleiding van de verkoop – hebben we nog een gezellige afscheidsborrel met de cast en crew gehad. De eerste aflevering van de serie zijn inmiddels uit op dvd.”

OVER DE VERKOOP

Het lijkt wellicht of jullie 'opeens' Beestenspul verkocht hebben. Is dat inderdaad zo?

„Nee, dat niet. Februari vorig jaar kregen we een brief van Richard Buitendijk en Patricia Briedé, die al langere tijd een dierenpension zochten om over te nemen. Omdat René en ik altijd aan

het werk vastzaten en niet makkelijk samen weg konden, zijn we met hen in gesprek gegaan. Dat klikte wonderwel. Zolang de verkoop nog niet rond was, hebben we het er verder met niemand over gehad. Toen het wel zover was, is alles snel gegaan. Ook het afscheid van onze vaste klanten, de dieren en medewerkers. Dat was na zoveel jaar best emotioneel.”

„De nieuwe eigenaren wilden er graag op 1 april in, vóór de drukke zomerperiode. Sindsdien wonen we tijdelijk in een huurhuis, op zoek naar een woning met ruimte voor onze dieren. Het liefst in de buurt, waar ik dan ook werk ga zoeken. Een van mijn pony's en m'n geiten staan overigens nog tijdelijk bij Beestenspul, dus ik kom er nog dagelijks om hen te verzorgen. Dat ik hiervoor bij mijn 'eigen' huis moet aanbellen, zal heus wennen.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Sandra Moes verwachten?

„Mijn toekomstplannen? Daar ben ik nog over aan het nadenken.”

Naam: Sandra Moes
Geboortedatum: 5 juni 1972
Geboorteplaats: Alphen a.d. Rijn
Beroep: tot voor kort eigenaar van Dierenhotel Hoeve Beestenspul
Relatie: woont samen met René Koster (36)
Kinderen: geen
Hobby's: mijn eigen beesten